

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Doc. MUDr. A. M., CSc.**, zast. Mgr. Jakubem Vepřkem, advokátem se sídlem Tyršova 1714/27, Ostrava, proti žalovanému: **Rektor Ostravské univerzity**, se sídlem Dvořákova 138/7, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2019, č. j. OU-106048/90-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 4. 2022, č. j. 25 A 34/2020-204,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 4. 2022, č. j. 25 A 34/2020 – 204, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (krajský soud), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Tímto rozhodnutím žalovaný postupem podle § 28 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, odvolal stěžovatele z funkce děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity (LF OU), a to s účinností k 2. 1. 2020. Stěžovatel podle žalovaného závažným způsobem neplnil povinnosti děkana a závažným způsobem poškodil zájmy Ostravské univerzity (OU) i LF OU. Tato porušení měla spočívat ve vydávání rozhodnutí o přijetí ke studiu i uchazečům, kteří nesplnili podmínky přijímacího řízení spočívající v dosažení minimálního předepsaného počtu bodů při přijímací zkoušce, a dále v *závažném*

manažerském selhání, spočívajícím v nečinnosti zapříčiňující ohrožení zisku akreditace pro magisterský studijní program Všeobecné lékařství.

[3] Žalobou ze dne 27. 1. 2020 se stěžovatel domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného. Vymezil tři okruhy námitek; v prvním z nich namítal nesprávné obsazení akademického senátu Ostravské univerzity (AS OU) při zasedání dne 18. 11. 2019, na němž byl projednáván souhlas s jeho odvoláním z funkce děkana LF OU, ve druhém brojil proti vytýkaným pochybením souvisejícím s přijímáním uchazečů o studium. Třetí okruh žalobních námitek se týkal nesplnění podmínek vyjádření akademického senátu LF OU (AS LF) a souhlasu AS OU k odvolání z důvodu *závažného manažerského selhání*.

[4] Krajský soud rozsudkem ze dne 21. 7. 2020, č. j. 25 A 34/2020-130 (dále první rozsudek krajského soudu), rozhodnutí žalovaného zrušil, protože jej shledal v části týkající se důvodu odvolání pro *závažné manažerské selhání* nepřezkoumatelné a v části týkající se důvodu porušení povinností při přijímání uchazečů o studium nezákonné.

[5] NSS rozsudkem ze dne 18. 2. 2021, č. j. 9 As 213/2020-60, první rozsudek krajského soudu zrušil. Dospěl k závěru, že krajský soud v rozporu s § 75 odst. 2, větou první, s. ř. s. při vypořádání třetího okruhu námitek (*závažné manažerské selhání*) překročil meze uplatněných žalobních bodů a tím zatížil své rozhodnutí vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. První z okruhů žalobních námitek nebyl předmětem tohoto kasačního řízení, NSS se proto k otázce obsazení AS OU nevyjadřoval. Co se týče vypořádání druhého okruhu žalobních námitek, NSS dospěl ve shodě s krajským soudem k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo v příslušné části nezákonné, neboť pochybení děkana spočívající v přijímání uchazečů o studium, kteří nesplnili podmínky přijímacího řízení, bylo žalovanému známo při jmenování stěžovatele děkanem, a proto již nemůže být důvodem pro jeho odvolání. Ke třetímu okruhu námitek se NSS rovněž věcně nevyjadřoval.

[6] Krajský soud, vázán závěry vyslovenými ve zrušujícím rozsudku NSS, rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 22. 4. 2021, č. j. 25 A 34/2020-169 (druhý rozsudek krajského soudu), znovu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vypořádání prvních dvou okruhů námitek ponechal beze změny, tedy jako nedůvodnou vyhodnotil námitku nesprávného obsazení AS OU, naopak jako důvodnou shledal ve shodě s rozsudkem NSS námitku týkající se nezákonnosti rozhodnutí v části, v níž bylo důvodem odvolání děkana pochybení při přijímání uchazečů o studium. Ve vztahu k vyjádření AS LF setrval na názoru, že postačí, pokud jsou důvody odvolání diskutovány a projednány. Na souhlas akademického senátu univerzity je ale třeba klást přísnější požadavky, přičemž v projednávané věci tento souhlas nebyl dán.

[7] Rozsudkem NSS ze dne 17. 2. 2022, č. j. 9 As 116/2021-59, NSS zrušil i druhý rozsudek krajského soudu. Na rozdíl od něj dospěl k závěru, že souhlas AS OU k druhému z odvolacích důvodů, spočívajícímu v závažném manažerském selhání, byl účinně dán.

pokračování

[8] Krajský soud následně nyní přezkoumávaným rozsudkem žalobu zamítl. Znovu jako nedůvodnou vyhodnotil námitku nesprávného obsazení AS OU, stejně jako námitku absence vyjádření AS LF k odvolacímu důvodu spočívajícímu v *závažném manažerském selhání*. V souladu s dříve vyslovenými názory NSS označil jako důvodnou námitku týkající se pochybení spočívajícího v přijímání uchazečů, kteří nesplnili podmínky přijímacího řízení ke studiu (viz první rozsudek NSS), naopak jako nedůvodnou námitku absence souhlasu AS OU (viz druhý rozsudek NSS).

[9] K námitce nesprávného obsazení AS OU uvedl, že pro účinnou rezignaci člena akademického senátu postačuje, je-li k elektronické formě dokumentu připojen prostý elektronický podpis ve smyslu § 7 zákona č. 297/2016 Sb. S nedodržením písemné formy navíc volební řád nespojuje neplatnost jednání. Projev vůle doc. D. proto vedl k zániku členství v AS OU a na jeho místo platně nastoupil náhradník. doc. K.. AS OU tak rozhodoval o podnětu rektora ve správném složení. Námitky týkající se neplatné rezignace dalších členů AS OU jsou samostatnými žalobními body, které ale byly uplatněny opožděně a soud je proto nepřezkoumával.

[10] Ohledně námitky neprojednání odvolání stěžovatele AS LF krajský soud upozornil, že stěžovatel námitku rozhojnil v tom směru, že na zasedání byla projednávána pouze otázka vlivu odvolání stěžovatele na proces akreditace. Setrval na názoru, že zákonem požadované *vyjádření* lze chápat i jako prodiskutování důvodů odvolání, neboť na vyjádření fakultního akademického senátu není nutné klást tak vysoké požadavky jako na souhlas akademického senátu příslušné veřejné vysoké školy.

[11] V souzené věci byla otázka akreditace na zasedání AS LF diskutována a projednávána. Poukázal zejména na obsah zápisu ze zasedání AS LF ze dne 9. 9. 2019, z něhož je patrné, že se senátoři opakovaně zabývali otázkou akreditace oboru všeobecné lékařství. Přestože žalovaný tento důvod v podnětu k odvolání výslovně neuvedl, byla otázka nové akreditace na zasedání zmíněna a diskutující i stěžovatel se k tématu vyjadřovali. Ani tato námitka proto není dle krajského soudu důvodná.

[12] Protože žalovaný stěžovatele odvolal ze dvou samostatných důvodů, z nichž jeden ob stojí, rozhodl krajský soud o zamítnutí žaloby.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[13] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Je přesvědčen, že jeho odvolání z funkce neproběhlo v souladu se zákonem, neboť se k němu AS LF nevyjádřil způsobem předpokládaným § 28 odst. 3 zákona o vysokých školách. Rovněž namítá nesprávné obsazení AS OU.

[14] K prvnímu ze jmenovaných důvodů uvádí, že závěry krajského soudu nemají oporu v provedených důkazech. Zdůrazňuje, že pochybení spočívající v *závažném manažerském selhání* nebylo součástí podnětu žalovaného. Na zasedání AS LF dne 9. 9. 2019 výtky žalovaného ani kohokoliv jiného v souvislosti s přípravou nové akreditace nezazněly, řešila se jen pochybení při přijímacích zkouškách ve vztahu ke stávající akreditaci. Proto

nemohla být splněna podmínka § 28 odst. 3 zákona o vysokých školách a rozsudek krajského soudu je nezákonný.

[15] Dále namítá, že AS OU nebyl na zasedání dne 18. 11. 2019, na němž rozhodoval o odvolání stěžovatele z funkce, řádně obsazen. Již v žalobě jasně vymezil žalobní bod tak, že *přínejmenším jeden z přítomných náhradníků neměl jako člen AS OU nastoupit, neboť se jeho předchůdce nevzdal platně funkce*. Závěr krajského soudu, že řádný žalobní bod uplatnil pouze ve vztahu k rezignaci doc. Dolného, proto není správný. V dalších podáních neuplatňoval nové žalobní body, ale doplnil již dříve řádně uplatněný žalobní bod i o jiné případy nesprávně provedených rezignací.

[16] Žalobní tvrzení o formě rezignace e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu doc. A. D., stejně jako dalších členů AS OU T. P. a D. Š. bylo prokázáno důkazy, které předložil sám žalovaný.

[17] Stěžovatel je přesvědčen, že na jednání probíhající v rovině veřejnoprávních vztahů je potřeba klást přísnější požadavky, než na jednání soukromoprávní. Za právní jednání učiněné písemnou formou, mající za následek rezignaci člena AS OU, proto nelze považovat jednání učiněné formou prostého e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu, byť zaslaného v rámci univerzitní elektronické pošty (doc. D.), anebo dokonce prostřednictvím tzv. freemailů (T. P. a D. Š.). Pro bližší argumentaci k této námitce odkázal na konkrétní části svých podání ze dne 1. 6. 2020 a 17. 6. 2020, v nichž vyjádřil přesvědčení, že rezignace odeslaná z freemailové schránky, není-li opatřena zaručeným elektronickým podpisem, nemůže být řádnou písemnou rezignací ve smyslu čl. 4 odst. 6 písm. c) Volebního řádu AS OU. Nedodržení požadované formy nelze zhojit ani navazujícím jednáním (např. nedostavováním se na zasedání) rezignující osoby, anebo aktivitou jeho náhradníka. V takovém případě by stanovení písemné formy ztratilo smysl. Z uvedených důvodů nebyl AS OU řádně obsazen a tedy ani souhlas s odvoláním ve smyslu § 28 odst. 3 zákona o vysokých školách nebyl dán.

[18] Navrhuje rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[19] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že ze zápisu ze zasedání AS LF je patrné pouze to, že žalovaný nebyl ochoten diskutovat o tom, jaké konkrétní nedostatky přípravy akreditace budou vadit Národnímu akreditačnímu úřadu. Současně upozornil na problematičnost přípravy nové akreditace. O této otázce a odpovědnosti stěžovatele hovořili jak jednotliví senátoři, tak samotný stěžovatel. Členové AS LF si navíc museli být vědomi toho, že celá debata je vedena v souvislosti s návrhem žalovaného na odvolání stěžovatele z funkce děkana LF OU. Na vyjádření fakultního akademického senátu je třeba klást nižší požadavky, než na souhlas akademického senátu veřejné vysoké školy, a proto nelze než dospět k závěru, že podmínka stanovená v § 28 odst. 3 zákona o vysokých školách byla splněna.

[20] Je přesvědčen, že AS OU jednal o odvolání stěžovatele v řádném složení, všechny výměny členů proběhly v souladu s Volebním anebo Jednácím řádem AS OU. Žalovaný souhlasí, že námitky týkající se rezignace T. P. a D. Š. byly uplatněny opožděně.

pokračování

[21] Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[22] V replice stěžovatel setrval na názoru vyjádřeném v kasační stížnosti, a to že na zasedání AS LF nebyla otázka problematičnosti přípravy nové akreditace diskutována v souvislosti s vytýkaným pochybením stěžovatele.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[23] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Rovněž ověřoval, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[24] Poté přistoupil k posouzení přípustnosti opakované kasační stížnosti. Možnost účastníků řízení napadnout rozhodnutí krajského soudu poté, co NSS jeho původní rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, je omezena § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., podle něhož je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. NSS se tak nesmí zabývat znovu věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor vyslovil, a to v situaci, kdy se tímto právním názorem krajský soud řídil (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05).

[25] Existují i další výjimky, jejichž respektování znamená dodržení smyslu a účelu rozhodování NSS. Jde zejména o případy, „*kdy Nejvyšší správní soud vytýká nižšímu správnímu soudu procesní pochybení nebo nedostatečně zjištěný skutkový stav, případně nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Odmítnutí kasační stížnosti za tohoto procesního stavu by znamenalo odmítnutí věcného přezkumu rozhodnutí z pohledu aplikace hmotného práva.*“ (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS). Rozsudkem ze dne 18. 2. 2021, č. j. 9 As 213/2020- 60, zrušil NSS v pořadí první rozsudek krajského soudu z důvodu vady řízení spočívající v překročení rozsahu žalobního bodu, rozsudkem ze dne 17. 2. 2022, č. j. 9 As 116/2021-59, zrušil druhý rozsudek krajského soudu, a to pro nesprávné právní posouzení otázky týkající se souhlasu AS OU k odvolání stěžovatele. Nyní spornými otázkami se NSS dosud věcně nezabýval a kasační stížnost je tudíž přípustná.

[26] S ohledem na skutečnost, že se v souzené věci jedná o již třetí rozsudek a obsah spisového materiálu je účastníkům i soudu znám, co se týče shrnutí podstatných skutkových okolností, odkazuje NSS na body 12 – 18 rozsudku krajského soudu.

[27] Jak vyplývá z § 28 odst. 3 zákona o vysokých školách, odvolání děkana z vlastního podnětu rektora je možné pouze se souhlasem akademického senátu příslušné veřejné vysoké školy. Podle § 105 zákona o vysokých školách platí, že „pokud je podmínkou pro jmenování anebo odvolání člena orgánu vysoké školy nebo její součástí předchozí souhlas

jiného orgánu vysoké školy nebo jeho součástí, bez tohoto souhlasu k jmenování nebo odvolání nedojde“.

[28] Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k vypořádání námítky nesprávného obsazení AS OU. Stěžovatel je přesvědčen, že AS OU nebyl správně obsazen, neboť nedošlo k platné rezignaci některých jeho členů. V této souvislosti NSS předesílá, že se věcně zabýval pouze rezignací doc. D.. Námítky týkající se rezignace dalších členů AS OU krajský soud vyhodnotil jako opožděné, a NSS se k nim proto nebyl oprávněn v tomto řízení věcně vyjadřovat.

[29] Akademický senát veřejné vysoké školy je jejím nejvyšším samosprávným zastupitelským orgánem [§ 7 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách]. Jsou mu svěřeny jednotlivé kompetence v rámci výkonu veřejné správy dané vysoké školy, má řadu pravomocí týkajících se výkonu akademické samosprávy a disponuje i rozsáhlými kompetencemi v ekonomické oblasti (§ 9 zákona o vysokých školách). Současně je zárukou dodržování akademických svobod. Podle zákona o vysokých školách má nejméně jedenáct členů, jejichž funkční období je nejdéle tříleté. Členy akademického senátu veřejné vysoké školy volí ze svých řad členové příslušné akademické obce. V rámci vysoké školy se tak jedná o vrcholný orgán veřejné správy a úkony činěné vůči němu, je třeba považovat za úkony činěné vůči osobě veřejného práva.

[30] Zákon neobsahuje podrobnou úpravu ukončení či zániku členství v akademickém senátu veřejné vysoké školy, úpravu těchto otázek ponechává na vnitřním předpisu. Konkrétní formu ukončení členství zákon rovněž nepředepisuje. V nyní souzené věci je příslušným vnitřním předpisem, který stanoví důvody ukončení a zániku členství v akademickém senátu Volební řád AS OU ze dne 17. 8. 2017, podle jehož článku 4, bodu 6. písm. c) končí funkční období člena AS OU *dnem bezprostředně následujícím pro doručení písemného prohlášení člena AS OU předsedovi AS OU o vzdání se funkce.*

[31] Jak správně uvedl krajský soud, příslušný vnitřní předpis OU předepisuje písemnou formu rezignace, která může být jak listinná, tak elektronická. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění účinném pro projednávanou věc, lze k podepisování elektronickým podpisem použít *pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se právně jedná vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti, přičemž podle odst. 2 téhož ustanovení uznávaným elektronickým podpisem se rozumí zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis.*

[32] Mezi veřejnoprávní podepisující zahrnuje § 5 uvedeného předpisu i subjekty zřízené zákonem. Vzhledem k tomu, že OU je veřejnou vysokou školou zřízenou zákonem (§ 1 odst. 1 písm. e) zákona č. 314/1991 Sb., o zřízení Slezské univerzity, Jihočeské univerzity, Západočeské univerzity, Univerzity Jana Evangelisty Purkyně a Ostravské univerzity), řadí se mezi veřejnoprávní podepisující ve smyslu § 5 zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Akt rezignace na členství v akademickém senátu je třeba považovat za úkon činěný v souvislosti s působností akademického senátu.

pokračování

[33] Vnitřní předpisy OU stanoví pro rezignaci člena akademického senátu písemnou formu. Za písemnou formu lze považovat podání v listinné nebo elektronické podobě. Pro písemnou elektronickou formu právního jednání zákon o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce nevyžaduje pouze prostý (§ 7 uvedeného předpisu), ale jeden z uznávaných elektronických podpisů (§ 6 odst. 1 uvedeného zákona). V tomto směru je třeba krajský soud korigovat. Nezvolil-li pro svoji rezignaci doc. Dolný listinnou podobu, ale rezignoval-li na svoji funkci prostřednictvím e-mailu opatřeného prostým elektronickým podpisem, nebyla dodržena forma určená Volebním řádem AS OU.

[34] I přes tento relativní nedostatek formy ale nelze bez dalšího uzavřít, že k rezignaci doc. D. na členství v AS OU nedošlo. Jak správně uvedl krajský soud, ani zákon o vysokých školách, ani vnitřní předpisy OU nespojují s nedostatkem formy rezignace na členství v AS OU jeho neplatnost anebo neúčinnost. Adresát tohoto projevu vůle doc. D., tedy AS OU neměl v souzené věci pochybnost o jeho obsahu ani o subjektu, který jej učinil. Nedovolal-li se tohoto relativního nedostatku formy právního jednání ani jeho adresát, ani rezignující člen AS OU, tím spíše se ho nemůže dovolávat osoba, vůči níž nebylo toto právní jednání činěno. Mezi stranami nebylo sporu o identifikaci rezignujícího, který byl bezpochyby určen i univerzitní e-mailovou adresou, z níž svoji rezignaci na rovněž univerzitní e-mail předsedkyni AS OU zaslal. Ani z dalšího jednání členů akademického senátu nelze dovodit, že by vyvstaly jakékoliv pochybnosti o tom, že se doc. D. vzdal funkce člena AS OU a na jeho místo nastoupil náhradník doc. K., který se již jako řádný člen AS OU účastnil i zasedání dne 18. 11. 2019. NSS tak ve shodě s krajským soudem uzavírá, že tato námitka není důvodná.

[35] NSS se ale neshoduje s krajským soudem ohledně hodnocení včasnosti námítky týkající se rezignace dalších členů AS OU T. P. a D. Š.. Z žaloby založené na č. l. 1-5 spisu krajského soudu lze zjistit, že stěžovatel v části II. nejprve obecně vymezil žalobní body a v dalších částech k nim uvedl podrobnější argumentaci. Co se týče obsazení AS OU, v části II., bodu 3.1 žaloby namítal, že AS OU nebyl při zasedání dne 18. 11. 2019 řádně obsazen, protože „*přínejmenším jeden z přítomných náhradníků neměl jako člen AS OU vůbec nastoupit, neboť se jeho předchůdce řádně nevzdal funkce*“. Podrobněji se v části III. žaloby vyjádřil k rezignaci doc. D., argumentaci týkající se dalších rezignací uvedl následně v podání ze dne 11. 5. 2020, založeném na č. l. 84 – 86 spisu krajského soudu.

[36] Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba obsahovat i *žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné*. Podle rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 Azs 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, je zákonný požadavek „*naplněn i jen zcela obecným a stručným – nicméně srozumitelným a jednoznačným – vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat*.“ Proto uvedl-li stěžovatel alespoň obecně žalobní bod týkající se nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného obsazení AS OU pro neúčinné rezignace již v žalobě (viz bod 3. 1), nic mu nebránilo tento žalobní bod až do vyhlášení rozhodnutí ve věci rozvinout o uvedení dalších osob, které podle něj rovněž neplatně rezignovaly (podrobněji KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 562 – 571). Závěr o opožděnosti žalobních námítek týkajících se rezignace dalších

členů AS OU proto není správný a krajský soud se jimi bude muset v dalším řízení věcně zabývat.

[37] Poslední kasační námitka se týká vyjádření AS LF k odvolání stěžovatele z důvodu *závažného manažerského pochybení* při přípravě akreditace pro obor Všeobecné lékařství. Spornou je otázka, zda byla splněna podmínka § 28 odst. 3 zákona o vysokých školách, spočívající ve vyjádření se AS LF k tomuto odvolacímu důvodu.

[38] Jak již NSS dříve uvedl, přesnou podobu, jak má vyjádření či souhlas vypadat, zákon ani dosavadní judikatura správních soudů nestanoví. Na vyjádření fakultního akademického senátu je ale třeba klást mírnější požadavky, než na souhlas senátu veřejné vysoké školy.

[39] Pokud fakultní akademický senát nepostupoval podle § 28 odst. 2 zákona o vysokých školách a nenavrhł děkanovo odvolání sám (podrobněji např. rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 60/2018-45, č. 3770/2018 Sb. NSS), spíše se předpokládá, že sám neshledává dostatečné důvody k odvolání děkana, a tedy se nebude v této otázce shodovat s názorem rektora. Oproti dřívější právní úpravě, která k odvolání děkana vždy vyžadovala i souhlas fakultního AS, umožňuje nyní zákon o vysokých školách takovou situaci řešit i na úrovni veřejné vysoké školy jako celku a jako podmínku k odvolání děkana vyžaduje toliko vyjádření fakultního akademického senátu, které může být i nesouhlasné.

[40] Ze zápisu ze zasedání AS LF ze dne 9. 9. 2019, na němž senátoři projednávali podnět žalovaného k odvolání stěžovatele z funkce děkana LF, lze zjistit, že téma akreditace bylo diskutováno a vyjadřovali se k němu jak stěžovatel a žalovaný, tak někteří členové AS LF. Žalovaný úvodem zasedání vyjádřil pochybnost o tom, zda se nová akreditace stihne a shrnul, ve kterých částech bude pravděpodobně problematická. Stav připravované akreditace byl diskutován i poté, kdy žalovaný ze zasedání odešel, a to zejména v souvislosti s pracovním výkonem vedení LF, který je negativně ovlivněn procesem odvolání stěžovatele. Stěžovatel se vyjádřil v tom smyslu, že i přes nelehkou situaci dělá vše, co je v jeho silách. Z uvedeného je dle NSS zřejmé, že si členové AS LF byli vědomi pochybností žalovaného o úrovni a rychlosti přípravy akreditace, byť se s žalovaným v názoru neshodovali. Pro účely posouzení existence vyjádření AS LF lze shrnout, že problémy při přípravě nové akreditace byly na jednání zmíněny a diskutovány ještě před hlasováním AS LF o stanovisku k odvolání stěžovatele a zákonem stanovený požadavek spočívající v předchozím vyjádření fakultního AS tak byl s projednávané věci splněn.

IV. Závěr a náklady řízení

[41] Protože NSS dospěl k závěru, že kasační stížnost je částečně důvodná, podle § 110 odst. 1 s. ř. s. rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu k dalšímu řízení. Krajský soud v něm bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

pokračování

[42] V novém řízení též rozhodne podle § 110 odst. 3 s. ř. s. o nákladech kasačního řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2022

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu